

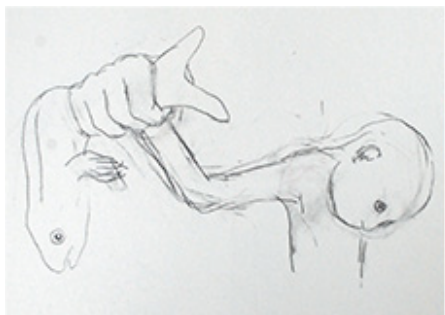
www.omkonst.com:

Vårutställning på Konstfack 2009

159 examensprojekt av master- och kandidatstudenter, Konstfack, Telefonplan, Stockholm,

12/5 – 24/5 2009

Text: Susanna Slöör

(detalj) © Moa Karlsson

© Daniel Andersson

Kall panik drar genom kroppen. Varför ägna livsviktig tid, livet, åt Anna Odells sedan länge medialt överexponerade examensprojekt? Finns där någon annan slutsats att dra än att uppmärksamhet föder mer uppmärksamhet? Moa Karlssons bok fylld av underfundiga och lågmälda teckningar ligger väl placerad som tröst mitt i allt ståhej under pressvisningen.

Bolognamodellen har nu slagit igenom fullt ut i vårutställningen på Konstfack och visar både eleverna som tar masters- och kandidatexamen. Inom avdelningen konst examineras endast en handfull elever på mastersnivå, vilket gör att tredjeårseleverna olyckligt nog hamnar mer i fokus. De skulle säkert utvecklas och må bättre av att få tillbringa lite längre tid i skuggan. Men jag är väl tämligen ensam om att anse att "konstnär" är en identitet som först kan förtjänas efter avslutad utbildning och konsten bör skapas utanför institutionerna. Skulle fler dela den uppfattningen hade kanske vårens debacle kring tveksamma konstprojekt i högskoleregiet aldrig ägt rum.

© Sara Nordangård.

(detalj) © Oscar Guermouche

Bland femårseleverna sticker Oscar Guermouche ut och använder flaggan i egenskap av symbol för den anonyma makten. I röda texter över blågult skanderas rysshät som mobiliserar, människor fiendegörs som byten för lovligt skändande. Allt uttalas i gott syfte för vårt gemensamma försvar. Gestaltningen är effektiv och fungerar självständigt utan ledsagande projektbeskrivning.

Genom björkskogen, kanske hämtad från Tarkovskijs "Spegeln", nöter tvillingtjejer gåspennan projicerade på skolbänken sökande efter kunskap i en suggestiv installation av Sara Nordangård.

Vera Sjunnesson, nybliven kandidat, kokar soppa och delar ljudligt med sig av recepten på hotellrumsröra. Absurd installation med toarullar, bygghjälm och videosnuttar som lovar gott. Jag ser fram emot att se hennes verk igen om två år och undrar också hur Gabriella Jonssons avflättningsmaskin kommer att utvecklas. Befriande att lek och humor inspirerar. Daniel Anderssons motor-performance missar jag, men det rödlackade kalkonhuvudet av motordelar pryder sin plats utanför caféet. Flera målare i vardande kan också noteras bland treorna.

Som vanligt smittar idéerna även över de olika fackgränserna; två husvagnar i uselt skick får tjäna som videotjäll och interaktiv mötesplats. Konstfackseleverna i allmänhet hejar in besökarna som insamlarna och enkättrytarna på Medborgarplatsen. Charmigt, rörigt och glada miner som vanligt.

(utsnitt) © Vera Sjunnesson

(beskuren) © Jwan Yosef

Ägnar nästan en timme åt Anna Odells tredelade dokumentation, video och ljudupptagning, av iscensatt psykos. Tusen tankar som landar i en ström av meningslöshet. Berörs av den lurade läkarens ilska och de förbipasserande medmänniskornas tafatta välvilja. Som mediehändelse i självspinn verkar Odell-såpan dra vidare med oförminskad styrka. Någon meningsfull kritik av psykvården redovisas inte i examensarbetet.

Dold kamera samt wallraffande är metoder för undersökande journalistik på gränsen till det godtagbara. De är svåra att använda och ställer synnerligen höga krav på utövaren och kräver även ett kompetent filter eller bollplank. Journalistik i allmänhet bygger på att det finns ett tvåstegsansvar för att skapa trovärdighet, journalistens samt ansvarig utgivares. Jag har nog sagt det tidigare och upprepar igen. Lånar man metoder utanför konstens mer traditionella domäner så kan man inte nöja sig med en lägre grad av professionalitet bara för att man kallar det konst. Här vilar ansvaret tungt på skolans axlar.

© Anna Odell

© Gabriella Jonsson

Stockholm 2009-05-14 © Susanna Slöör

Konstfack | Omkonsts startside

KOMMENTERA ARTIKELN (endast redaktionen kan läsa ditt inlägg)

Namn (frivilligt):

E-post (om svar önskas):

Här kan du lämna synpunkter på artikeln till redaktionen: